

September 2024

"Ik onderwijs u en leer u de weg die u moet gaan; Ik geef raad, Mijn oog is op u." (Ps.32:8)

Na een werkvakantie naar Roemenië begon in 1994 een nieuwe weg, een avontuur. Bovenstaand bijbelters kwam op diverse momenten opduiken, als een soort herinnering. En vele jaren later, 30 dus, is het duidelijk dat God een weg heeft uitgezet, die we zelf niet hadden kunnen bedenken. Een chronologische terugblik
(tussen haakjes de namen van degenen die de projecten coördineren):

Zomer 1993:

Een vakantie met Youth For Christ naar Târgu Mureș in Roemenië zette onze emotionele wereld op de kop. Veel verlaten kinderen in tehuisen en ziekenhuizen. Erica Hijkoop, Corinne Anbeek en ik besloten voor een jaar naar Roemenië te gaan om iets voor deze kinderen te kunnen betekenen.
(Erica, Corinne, Elles)

1994-1995:

In september 1994 vertrokken we om vrijwilligerswerk te gaan doen in een staatskindertehuis in de plaats Codlea, midden-Roemenië. De uitzending vond plaats via de stichting Oost Europa Zending uit Krimpen a/d Lek. In mei verhuisden Erica en ik naar het oosten van Roemenië, naar de stad Iași, om te kunnen werken met straatjongeren. We huurden er een flatje. Door een samenloop van omstandigheden ging een samenwerking met een lokale stichting niet door en moest er zelf een project opgezet worden.
(Erica, Elles)

1995-1997:

Een groepje straatmeiden in het centrum van Iași werd onze doelgroep. Dagelijks bezochten we hen met een warme maaltijd, en eens per week wisten we hun kleding. Daarnaast zochten we naar oplossingen voor een stabiele toekomst, aangezien ze bijna allemaal meerderjarig waren. Opgegroeid in de communistische staatsweeshuizen, waren ze op 18-jarige leeftijd op straat beland. Na anderhalf jaar werken bleek er weinig tot geen verandering in hun situatie te komen, daadwerkelijke hulp zou op een andere manier georganiseerd moeten worden. Vergetend dat we eigenlijk maar een jaar wilden blijven, besloten we een aantal straatmeisjes in huis te nemen.

(Erica, Elles)

1997-nu:

Aanvankelijk woonden we met een groep van 5 meiden in een appartementje in de stad Iași. Maar langzaam werd hun problematiek duidelijk: verstandelijke beperkingen en (grote) gedragsproblemen. Sociale integratie bleek te hoog gegrepen. We vonden een geschikte woning in het dorpje Bârnova, net buiten de stad, met een royale tuin voor arbeidstherapie. Een Nederlander kocht dit pand voor ons, vele andere landgenoten kwamen ter plekke de handen uit de mouwen steken (in 1998 een heel avontuur!). Twee jaar later verhuisden we. Ook dieren bleken een helend effect te hebben: er kwamen honden, katten, konijnen, kippen en geiten. Eerlijk is eerlijk: Erica en ik hadden allebei geen boeren-achtergrond, noch de psychologische kennis om te realiseren welke weg we op gingen.....

Het werd een "bumpy road", niet gemakkelijk en met een hoop uitdagingen. De groentetuin, de dierenverzorging, de plattelandsmentaliteit, en vooral de psychische toestand van de meisjes. Hun problematiek was zodanig dat een aantal nu nog steeds van onze hulp afhankelijk is. Inmiddels wonen er 4 semi-zelfstandig, in kleine woninkjes op ons terrein (ook gedoneerd door een Nederlandse sponsor). Ze houden hun huisje en zichzelf schoon, hebben een stukje tuin, zorgen voor de dieren (thuis en op onze kinderboerderij). En zo worden ze langzaam oud.....

(Erica, Elles)

2000-2016:

Om onze activiteiten een legale vorm te geven, richtten Erica en ik in het jaar 2000 een Roemeense stichting op: Fundația Izvor (stichting Bron). Direct werd ook begonnen met het opzetten van een tweede woonvorm, dit keer voor kinderen. De flat die we in de stad hadden, werd gerenoveerd en eind 2001 kwamen daar 5 weesmeisjes met lichamelijke en verstandelijke beperkingen wonen. Voor de verzorging werden 4 personeelsleden aangenomen. De meisjes waren tussen de 3 en 5 jaar oud. Geprobeerd werd een gezinsleven na te bootsen: de meisjes gingen naar school, naar de kerk, naar diverse activiteiten, leerden meedoen in de huishouding. In 2016 werd deze woonvorm afgerond. Drie van hen hebben een zelfstandig leven op weten te bouwen, wat redelijk stabiel is (gezin, kinderen, baan). Een vierde woont in een tehuis wegens ernstige lichamelijke beperkingen en de laatste leidt een min of meer zwervend bestaan.

(Erica, Elles)

2004-nu:

In een grote stad zoals Iași (zo'n 300.000 inwoners) was in 2004 geen vorm van praktische bijstand voor ouderen die eenzaam in hun flatjes verkommerden. Een Nederlandse sponsor kocht een appartementje, we schaften een Dacia aan, een kokkin en een chauffeur werden aangenomen en zo startte een tafeltje-dek-je-project dat momenteel nog steeds functioneel is. Het is een gratis voorziening waarbij dagelijks 30 mensen een warme maaltijd thuis bezorgd krijgen, vnl ouderen maar ook zieke of gehandicapte personen.

(Erica)

2007-nu:

De tuin bij het opvanghuis voor de ex-straatmeiden werd te klein, het werd tijd voor uitbreiding! Op korte afstand werd een terrein gekocht zodat er meer agrarische activiteiten plaats konden vinden. Aanvankelijk was het idee een grotere groentetuin te creëren, meer aardappels, meer mais. Maar klassen van onze kinderen kwamen op uitstapjes langs om kuikentjes te zien, geiten te voeren, een hond te aaien. Zo ontstond langzaam het idee een kinderboerderij volgens

Nederlands model te organiseren. Eenvoudig, landelijk, maar vooral contact met de natuur omdat we bij die problematische meiden hadden gezien wat een helend effect daar vanuit gaat. En konden zich zo nuttig maken (en voelen) door mee te werken in de dierenverzorging, kaartjesverkoop, paadjes vegen, gras maaien etc.

In de loop van de jaren hebben vele vrijwilligers meegebouwd om dit terrein om te vormen tot wat nu de "Ark van Noach" is: een kinderboerderij met speeltuin in een natuurlijke omgeving. Het blijkt een succesformule voor schoolreisjes, verjaardagsfeestjes, gezinsuitjes. 's Zomers worden er tevens een VakantieBijbelClub, kerkdiensten, concerten en vrijmarkten georganiseerd.

(Elles)

2010-nu:

Door de tafeltje-dek-je-activiteiten werd duidelijk dat er teveel ouderen eenzaam hun leven leefden, en stierven, zonder enige vorm van zorg en aandacht. Dit bracht ons tot de beslissing de ouderenzorg van Fundatia Izvor uit te breiden in de vorm van een hospice. Een plek voor palliatieve zorg waar mensen op een waardige wijze konden sterven. Wederom was het een Nederlandse sponsor die in de stad Iași een dubbele woning kocht waarin, tot op dit moment, 20 mensen de benodigde zorg en stervensbegeleiding krijgen. De naam van de hospice is "Alinare Mică", "Kleine Troost".

Er is ook een professionele keuken waar zowel de maaltijden voor de patiënten als voor tafeltje-dek-je worden bereid.

(Erica)

2014-nu

Van het een komt het ander, dat principe was ook nu weer van toepassing. Erica zag hoe sommige mensen in de hospice weer wat opknapten, of kreeg aanvragen voor ouderen die lange termijnzorg nodig hadden. Dat bracht haar op tot de conclusie dat een bejaardenhuis noodzakelijk was. In Tomești, een plaatsje net buiten de stad, kon een groot hotel gehuurd worden wat is aangepast om plek te bieden aan 65 ouderen. Deze mensen worden verzorgd door een team van verpleegkundigen en verzorgsters en genieten van dagelijkse activiteiten. De naam van deze opvang is "Acasă", "Thuis".

(Erica)

2019-nu

Nadat de eerste kinderopvang afgerond was, ontstond de wens nog een keer iets dergelijks te starten. Dit keer niet in de stad, maar in de grote woning in Bârnova. Het pand werd gerenoveerd, de ex-sstraatmeisjes verhuisden naar kleinere woonunits op het terrein en er werd begonnen met het benodigde papierwerk. De wens was verlaten kinderen, zo jong mogelijk, op te laten groeien in omstandigheden die een gezond gezin nabootsen. Echter, God had een andere weg in gedachten. In de tijd dat wij met de papieren bezig waren, veranderde de wetgeving, en konden alleen kinderen ouder dan 7 jaar opgenomen worden. Toen het eindelijk zover was, kwamen er pubers. Meisjes die uit hun gezin gehaald zijn wegens diverse vormen van misbruik en verwaarlozing. Er is plek voor 7 meisjes in "Casa Curcubeu", "Huize Regenboog". Door middel van het delen van Gods liefde, scholing, ontwikkelen van algemene kennis en diverse vaardigheden wordt geprobeerd hen voor te bereiden op een zelfstandig, stabiel leven. De eerste twee staan inmiddels op eigen benen: hebben een baan en wonen zelfstandig in een huisje op ons terrein.

(Elles)

De afgelopen 30 jaren waren speciaal, soms avontuurlijk, en vaak over wegen die absoluut onbekend waren. God gaf raad, gaf middelen, deed wonderen, gaf bescherming.

Het is zeer bijzonder te ervaren dat "Zijn oog op ons is", op Erica en mij, op alle mensen die de afgelopen jaren onder de zorg van de Fundația Izvor verbleven en op alle mensen die met hart en ziel dit werk hebben ondersteund (praktisch, financieel, in gebed)!

Hartelijke groet,

Elles

Nieuws van het bestuur

Terugblik

Deze maand is het 30 jaar geleden dat Elles en Erica, samen met Corinne naar Roemenië vertrokken. Als Vrienden van Izvor mogen wij dit mooie werk ook al 30 jaar ondersteunen d.m.v. praktische hulp in Roemenië, acties in Nederland, het verzorgen van de nieuwsbrief, het organiseren van ontmoetingsavonden en gebed. Vanaf deze plek willen wij **iedereen** die helpt of geholpen heeft, op welke manier dan ook, heel erg bedanken.

Acties

In oktober hopen wij weer onze worstactie te houden en in december de kerstactie. Verdere info volgt Nog via de website, facebook enz.

Nieuw bestuurslid

Sinds maart 2024 is Steven Puttenstein als nieuw bestuurslid gekomen. We wensen hem een goede tijd toe.

Klusweken 2024

In april en mei zijn er weer verschillende mensen naar Roemenië geweest om te klussen. Ook begin september zijn er nog 4 heren naar Roemenië geweest om te klussen. Naast de praktische hulp is er ook altijd veel gezelligheid en wordt er nog wat tijd vrijgemaakt om wat te gaan bezoeken.

Transport voorjaar 2025

In het voorjaar willen wij weer een transport organiseren naar Roemenië. Dit wordt t.z.t. verder uitgewerkt.

Ondersteuning Adi

Als Vrienden van Izvor hebben wij een gift overgemaakt naar Adi. Hij is voorganger in de kerkelijke gemeente van Elles. Hij ondersteunt mensen in Odessa in de Oekraïne met voedselpakketten en spullen voor persoonlijke hygiëne.

Nieuwsbrief per mail

We willen iedereen vragen om een mailadres te sturen naar info@vriendenvanizvor.nl. Wanneer we de nieuwsbrief digitaal kunnen versturen, scheelt ons dit in de portokosten.

Mededelingen van de penningmeester

We willen u vragen bij het overmaken van uw gift uw plaatsnaam, postcode en huisnummer te vermelden. Uit het IBAN-nummer kunnen wij niet afleiden waar het vandaan komt. Zijn hier vragen over stuur ze dan naar penningmeester@vriendenvanizvor.nl. Bij voorbaat dank.

Gebedspunten

Dank voor 30 jaar Fundatia Izvor in Roemenië. Dank voor 30 jaar steun vanuit Nederland.

Met vriendelijke groet,

Jaap, Esther, Ginette, Bert, Harmke, Steven, Nелиe

